

de offentligt ansatte, hvilket jo også fremgår af den undersøgelse, jeg refererede til tidligere, der viste, at 25 pct. af de offentligt ansatte er bange for, at de vil blive fyret, hvis de bruger deres ytringsfrihed.

Der har været sagen om brandmanden ude i Gentofte, som andre også har henvist til. Jeg har også hørt fra andre brandfolk, at de tilsvarende er bange for at gå ud og bruge deres ytringsfrihed, fordi det kan føre til sanktioner. Vi har haft debatten i forbindelse med Samsø og Kalundborg, som fru Karina Lorentzen også var inde på, og hvor sagsbehandlerne heller ikke rigtig tør stå offentligt frem, men står frem anonymt, fordi de har oplevet, at når deres kolleger kommer med kritik, bliver de altså fyret, og derfor tør de ikke selv komme med kritik. Der har været sagen om en skoleleder i Beredskabsstyrelsen, hvor ombudsmanden jo heller ikke var nok, som andre ordførere også har henvist til flere gange i debatten; der er jo grænser for, hvad ombudsmanden kan gøre.

I sagen om skolelederen fra Beredskabsskolen har ombudsmanden været inde flere gange og klart afgjort sagen med, at der ikke kunne være sanktioner, fordi skolelederen havde brugt sin ytringsfrihed, men han har fået flere sanktioner, og til sidst er det endt med, at man simpelt hen har lukket hele den skole, han var leder af, så ikke kun han selv, men også hans medarbejdere ikke længere har den skole at arbejde på – nogle af dem kan så flytte til Sønderjylland i stedet for, men det er ikke helt sikkert, at de synes, at det er så sjovt, hvis de også har en familie, der skal flytte med dertil; det er lidt langt at flytte.

Så der er klart et problem. For at beskytte de offentligt ansatte har vi brug for mere end en pjece. Vi har også brug for, som justitsministeren sagde, at der skal ske noget lokalt, men det er jo vigtigt at have nogle, der så kan udvikle, hvad der skal ske lokalt. Der kan også komme lokale ideer, men dem kan et nævn jo så samle sammen.

Regeringen er jo ellers optaget af en voldsom centralisering. Der bliver centraliseret på alle områder inden for det offentlige i øjeblikket. Der skal udstikkes centrale mål og retningslinjer osv., men når det gælder ytringsfriheden, vil man ikke være med til bare det minimum at lave et nævn, som kan komme med nogle ideer. Jeg synes ikke, man skal have centrale retningslinjer for, hvordan man præcis skal gøre alle steder, men jeg synes, at det ville være fornuftigt at have et nævn, der kan samle ideer, og som kan

spredde de ideer ud og være med til at få den lokale debat, som justitsministeren efterlyser, om, hvordan vi fremmer ytringsfriheden. Hvordan sikrer vi, at offentligt ansatte bliver rost, når de bruger deres ytringsfrihed, fordi de dermed er med til at sikre udviklingen af den offentlige sektor, er med til at varetage borgernes interesser, frem for at de er bange for sanktioner?

Det kunne jo også være, at vi kunne undgå nogle af de her forfærdelige sager, der har været, med skjult kamera osv., hvis vi i stedet opmuntrede offentligt ansatte til at bruge deres ytringsfrihed og komme og fortælle om de problemer, der er, inden problemerne bliver så store, som de har været nogle steder – andre steder, kan man sige, er de det på grund af den måde, pressen har valgt at køre nogle historier på.

Der har været debat om Tøndersagen. Hvad kunne vi have gjort for at undgå den? En del sagsbehandlere har sagt: Jamen hvis vi havde lov til at bruge vores ytringsfrihed uden at risikere sanktioner, kunne det jo være, at der ville være meget massiv debat i det offentlige rum om de store problemer, vi har med at nå de mange sager, vi sidder med, og som gør, at der nemt kan ligge en ny Tøndersag et sted ude på socialkontorerne, uden at vi opdager den, fordi vi simpelt hen ikke kan nå i dybden med alle de mange sager, vi sidder med.

Der er masser af steder, hvor vi har brug for, at de offentligt ansatte fortæller om konsekvenserne af det, der bliver gennemført, brug for, at de taler om den hverdag, de sidder med. Og der er brug for, at de kan gøre det uden at risikere sanktioner. Så jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan komme noget længere, og jeg håber faktisk, at det kan lykkes at overbevise de partier, der i dag ikke har villet støtte forslaget, om, at vi bliver nødt til at gøre andet end at sende en pjece ud, hvis vi skal sikre de offentligt ansattes ytringsfrihed.

Kl. 21:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. En kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 21:50

Karen Hækkerup (S):

For 2 år siden, da det her forslag blev behandlet sidst, var det fru Lissa Mathiasen, som var ordfører. Jeg har læst op på, hvad hun sagde, og jeg kan se, at det er helt i tråd med, hvad jeg siger nu, nemlig at vi vil se tiden an.

Det, man afventede dengang, var Jens Peter Christensen-udvalgets rapport. Jeg vil gerne til-